

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL *CHRISTUS VIVIT*

CAPÍTOL SISÈ – Joves amb arrels (179-201)

1- QUÈ ENS DIU L'EXHORTACIÓ?

Una condició per a tot això són les arrels, perquè tot arbre només pot tirar branques cap al cel si s'assenteixi fermament sobre les seves arrels en la terra. Així els joves creixen arrelats en la terra i en la història concreta de les persones i de les cultures.

Com en l'anterior, hi ha en aquest capítol paràgrafs antològics, que expressen la bellesa de la vida “vivificada” per Crist sobre la base de la bellesa moral que ja tenen moltes realitzacions humanes nobles. Aquestes realitzacions són imatges o anticipacions de la bellesa del lliurament de Crist (“s'assemblen a la de Crist en la creu”). I per tant són bons fonaments i camins de la solidaritat amb Ell en favor de tots.

Per a créixer arrelats o arrelats (en Déu i en els altres, en contacte amb els pobres i amb els quals sofreixen), el Papa aconsella als joves la relació amb els ancians, que són guardians de la “memòria col·lectiva” en les comunitats humanes i cristianes. Cal dedicar temps a escoltar “els somnis i les visions” dels ancians. “Hem d'acceptar –proposa el papa– que tota la saviesa que necessitem per a la vida no pot tancar-se en els límits que imposen els actuals recursos de comunicació” (n. 195).

Els ancians ens diran que una vida sense amor és infecunda, i que l'amor es demostra no sols amb paraules, sinó també amb obres. Ens mostraran que cal arriscar junts, joves i ancians. I que, en paraules del cardenal Pironio, “hem d'estimar la nostra hora amb les seves possibilitats i riscos, amb les seves alegries i dolors, amb les seves riqueses i els seus límits, amb els seus encerts i els seus errors” (n. 200). Com van dir els joves de Samoa, els ancians mantenen la direcció de la barca segons la posició de les estrelles i els joves remen amb força imaginant el futur.

2- IDEES-REFLEXIÓ PER A LA PASTORAL

- És un capítol ple d'esperança entre la relació de joves i grans.

Proposem meditar frases concretes, aplicant-les com sempre no només a joves.

CV179 Perquè és impossible que algú creixi si no té arrels fortes que ajudin a estar ben sostingut i agafat a la terra. És fàcil envolar-se quan no hi ha res on arrapar-se, on subjectar-

CV181 Les ideologies necessiten a joves que menyspreïn la història

CV182 Els manipuladors fan servir un altre recurs: una adoració de la joventut, com si tot el que no sigui jove es convertís en detestable i caduc

CV186 Avui veiem una tendència a homogeneïtzar els joves, a dissoldre les diferències del seu lloc d'origen, a convertir-lo en éssers manipulables fets en sèrie. Així es produeix una destrucció cultural, que és tan greu com la desaparició de les espècies animals i vegetals

CV192 Si els joves i els vells s'obren a l'Esperit Sant, uns i altres produeixen una combinació meravellosa

CV197 Què poden donar als ancians? Als joves poden recordar-los que una vida sense amor és una vida infecunda; què poden dir-los? Que l'ansietat davant el futur pot ser vençuda; Què poden ensenyar-los? Que s'experimenta major alegria a donar que a rebre, i que l'amor no es demostra amb paraules, sinó també amb obres

CV201 En el Sínode, un dels joves provinent de les illes Samoa, va que l'Església és una canoa, en la qual els vells ajuden a mantenir la direcció interpretant la posició dels estels, i els joves remen amb força imaginant el que els espera més enllà. Sota l'impuls sempre nou de l'Esperit Sant.

- CV 176 Un text de l'exhortació que ens fa a tots protagonistes:

“(…) hi ha formosor en el treballador que torna a la seva casa brut i desarrenglat, però amb l'alegria d'haver guanyat el pa dels seus fills. Hi ha una bellesa extraordinària en la comunió de la família al costat de la taula i en el pa compartit amb generositat, encara que la taula sigui molt pobra. Hi ha formosor en l'esposa despentinada i quasi anciana, que està cuidant al seu espòs malalt més enllà de les seves forces i de la seva pròpia salut. Encara que hagi passat la primavera del nuviatge, hi ha formosor en la fidelitat de les parelles que s'estimen en la tardor de la vida, en aquests vellets que caminen donant-se la mà. Hi ha formosos, més enllà de l'aparença o de l'estètica de moda, en cada home i en cada dona que viuen amb amor la seva vocació personal, en el servei desinteressat per la comunitat, per la pàtria, en el treball generós per la felicitat de la família, compromesos en l'ardu treball anònim i gratuït de restaurar l'amistat social. Descobrir, mostrar i ressaltar aquesta bellesa, que s'assembla a la de Crist en la creu, és posar els fonaments de la veritable solidaritat social i de la cultura del trobament” (n. 183).

3- QÜESTIONS A COMPARTIR I PROPOSTES/CONCLUSIONS

Punts de reflexió:

- Coneixem bé la pastoral amb joves local i diocesana...? És homogeneïtzadora o respon a la diversitat juvenil, cultural i social?
- En la nostra realitat pastoral, i particularment si reflexionem sobre la parròquia...: quins lligams tenim o podríem tenir entre pastoral amb joves i la pastoral amb gent gran?
- Les nostres comunitats són majoritàriament de gent gran... Què podem fer per anar més de la mà? Tenen espais perquè siguin escoltats pels joves i els adults no ancians?
- Com tenim o vivim la pastoral de la salut i l'acompanyament de gent gran?

4- TEXTOS EVANGÈLICS/PREGÀRIA

- Sir 6, 34.36 / Pr 20,29 / Pr 23,22 / Ac 2,17 / Sl 148,12-13 /
- *“Què demano als ancians, entre els quals em compto jo mateix?
Ens demano que siguem guardians de la memòria
El avis i les àvies necessitem formar un cor.
M'imagino els ancians com el cor permanent d'un important santuari espiritual,
En què les oracions de súplica i els cants de lloança sostenen la comunitat sencera
Que treballa i lluita en el terreny de la vida”
(de Papa Francisco y amigos, “La sabiduría de los años” -citad al nº 196)*

Resem el Credo per tots els nostres grans que ens ensenyat la fe